

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U P O Ž E G I
Broj: K-DO-14/07-165
Požega, 18. veljače 2008.
BJ/VB

ŽUPANIJSKOM SUDU U POŽEGI

P O Ž E G A

Na osnovi čl. 42. st. 2. t. 4. i čl. 203. st. 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ 110/97, 27/99, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02 i 115/06 u daljnjem tekstu ZKP), podnosim sudu

IZMJENJENU OPTUŽNICU

Protiv:

prvookrivljenika DAMIRA KUFNERA zvanog „Kuffi“, sa podacima kao u optužnici od 12. kolovoza 2008. (osobne podatke dao prvookrivljenik pred istražnim sucem 13. studenoga 2007. u prisutnosti branitelja okrivljenika),

drugookrivljenika DAVORA ŠIMIĆA, sa podacima kao u optužnici od 12. kolovoza 2008. (osobne podatke dao drugookrivljenik pred istražnim sucem 13. studenoga 2007. u prisutnosti branitelja okrivljenika),

trećookrivljenika PAVLA VANCAŠA zvanog „Dida“, sa podacima kao u optužnici od 12. kolovoza 2008. (osobne podatke dao trećookrivljenik pred istražnim sucem 25. ožujka 2008. u prisutnosti branitelja okrivljenika),

četvrtookrivljenika TOMICE POLETTU, sa podacima kao u optužnici od 12. kolovoza 2008. (osobne podatke dao četvrtookrivljenik pred istražnim sucem 21. ožujka 2008. u prisutnosti branitelja okrivljenika),

petookrivljenika ŽELJKA TUTIĆA zvanog „Eki“, sa podacima kao u optužnici od 12. kolovoza 2008. (osobne podatke dao petookrivljenik pred istražnim sucem 21. ožujka 2008. u prisutnosti branitelja okrivljenika),

šestookrivljenika ANTUNA IVEZIĆA zvanog „Braja“, sa podacima kao u optužnici od 12. kolovoza 2008. (osobne podatke dao šestookrivljenik pred istražnim sucem 21. ožujka 2008. u prisutnosti branitelja okrivljenika),

da su:

prvookrivljenik Damir Kufner sam:

1. u mjesecu studenom 1991. godine, tijekom obrane šireg područja Pakraca od oružanih napada paravojnih formacija pobunjenog dijela srpskog stanovništva i pridružene tzv. Jugoslavenske narodne armije, u prostorijama Ribarske kolibe u mjestu Ribnjaci (Marino Selo), a prethodno odlukom štaba teritorijalne obrane Pakrac da se na području Pakraca iz redova dragovoljaca Zbora narodne garde formira vod Vojne policije koji će djelovati na području Pakrac, kao načelnik za sigurnost Štaba teritorijalne obrane Pakrac preuzevši obvezu da vrši odabir i provjeru dragovoljaca sposobnih za vršenje zadataka vojnih policajaca, uključio se u organiziranje, a zatim i faktično preuzeo zapovjedništvo postrojbe pod formacijskim nazivom „Vod Vojne policije VP 3026 pri 76. samostalnom bataljunu Zbora narodne garde“ baza kojeg voda se nalazila u Ribarskoj kolibi – Ribnjaci – te je protivno odredbama čl. 3. st. 1. t (a), čl. 13. i čl. 32. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. te čl. 86. i 87. Dopunskog protokola Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949. o zaštiti međunarodnih oružanih sukoba (Protokol I od 8 lipnja 1977.) kao faktički zapovjednik navedenog voda, kada je obaviješten od stranc pripadnika voda Vojne policije Damira Jiraseka da mještani Kipa srpske nacionalnosti posjeduju oružje vojnog porijekla, a koji pripadnik voda je u hazu Marino Selo dana 13. studenog 1991. priveo tri srpska civila Petra Popovića, Nikolu Krajnovića i Milana Popovića zatekavši ih kako kopaju rovove sakrivši oružje u obližnje grmове, u dva navrata naredio pripadniku voda Vojne policije Damiru Jiraseku da sa grupom pripadnika voda uhiti i dovede u improvizirani zatvor radi ispitivanja srpske civile kod kojih je pronađeno oružje uručivši popis kuća u kojem bi se oružje trebalo nalaziti, pa su pripadnik voda Vojne policije Damir Jirasek i za sada neidentificirani pripadnici voda u razdoblju od 13. do 16. studenog 1991. iz Kipa u improvizirani zatvor u Marinom Selu uhitili i doveli civile Jovu Krajnovića, Miju Krajnovića, Branka Stankovića, Peru Novkovića, Miju Danojevića, Gojka Gojkovića, Savu Gojkovića, Branka Bunčića, Nikolu Gojkovića, Miju Gojkovića, Filipa Gojkovića i Jovu Popovića – Teinog, te su ih za sada poimenično neutvrđeni pripadnici voda zajedno sa već ranije dovedenim civilima Petrom Popovićem, Nikolom Krajnovićem i Milanom

Popovićem, a po njegovoj zapovijedi, zatvorili i držali u podrumu baze koji je određen kao zatvor, a pojedini pripadnici vođa iste civile fizički i psihički zlostavljali na način da su ih priključivali na induktor i puštali struju, sjekli uši, rezali po prsima i solili rane, gazili nogama, tukli metalnim šipkama i drvenim palicama postavljajući pitanje „što im je posljednje želja“, te u razdoblju od 15. do 20. studenoga 1991. lišeni su života Mijo Danojević, Gojko Gojković, Pero Novković, Savo Gojković, Branko Bunčić, Nikola Gojković, Mijo Gojković, Jovo Popović – Tejin, Nikola Krajnović i Milan Popović, dok se kao nestali vođe Filip Gojković i Petar Popović, a preživjeli su samo Mijo i Jovo Krajnović te Branko Stanković koji su dana 25. studenog 1991. iz zatvora odvedeni i predani u Policijsku postaju Daruvar,

da k l e, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba naredio protuzakonita zatvaranja civilnog stanovništva,

prvookrivljenik Damir Kufner sam:

2. tijekom mjeseca studenog 1991. godine, u mjestu Ribnjaci (Marino Selo), u prostorijama Ribarske kolibe, prvookrivljenik Damir Kufner kao faktični zapovjednik postrojbe dragovoljaca pripadnika Zbora narodne garde, sa šireg područja Pakraca, pod formacijskim nazivom „Vod Vojne policije VP 3026 Pakrac pri 76. samostalnom bataljunu Zbora narodne garde“, postupio protivno odredbama čl. 3. st. 1. t (a), čl. 13. i čl. 32. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. te čl. 86. i čl. 87. Dopunskog protokola Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949. o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba (Protokol I od 8. lipnja 1977.), tako što je znajući da su u razdoblju od 13. do 16. studenog 1991. u podrum Ribarske kolibe dovedeni i zatvoreni mještani sela Kip i to Jovo Krajnović, Mijo Krajnović, Branko Stanković, Nikola Krajnović, Pera Popović, Pero Novković, Milan Popović, Mijo Danojević, Gojko Gojković, Nikola Gojković, Branko Bunčić, Mijo Gojković, Filip Gojković i Jovo Popović i Savo Gojković, pod sumnjom da posjeduju oružje vojnog porijekla, a zatim, da su u podrum smješteni i zatočeni srpski civili iz sela Klisa dovedeni u razdoblju od 12. do 15. studenog 1991. od strane pripadnika vojske 76. bataljuna Zbora narodne garde radi izmještanja zbog ratnih operacija u Klisi, te od za sada poimenično neутvrđenih pripadnika vođa Vojne policije pri 76. bataljunu zatvoreni u podrum i to Jovo Žestić, Jovo Popović Simin, Kukić Slobodan, Rade Gojković, Savo Maksimović, Cicvara Josip i Nikola Ivanović iz Pakračkih Batinjana, kao i ženske civilne osobe Milka Bunčić i Jeka Žestić, znajući za nezakonite postupke, te da bi mogli biti mučeni i psihički zlostavljani, propustio poduzeti mjere da takva postupanja spriječi i suzbije, pristajući na njihove posljedice:

pa su tako pripadnici voda Vojne policije:

- dana 15. studenog 1991. u podrumu Ribarske kolibe – Ribnjaci šestookrivljenik Ante Ivezić zvani „Braja“, četvrtookrivljenik Tomica Poletto, petookrivljenik Željko Tutić zvani „Eki“ zajedno sa za sada neidentificiranim pripadnicima voda po nadimku „Vlado Kec“ i „Drago“ zatočene srpske civile Filipa Gojkovića, Josipa Cievaru, Nikolu Gojkovića, Jovu Popovića Tejinog i Slobodana Kukića udarali po tijelu metalnim šipkama, gumenim palicama, drvenim batinama, a Slobodanu Kukiću okrivljenik Ante Ivezić zvani „Braja“ nožem je po prsima napravio križ, te mu je u ranu stavljao sol, da bi ih potom utovarili u kamion i odvezi u pravcu Ilove, gdje im se gubi svaki trag, a tijela Nikole Gojkovića i Josipa Cievare pronađena su 5. prosinca 1991. te je obdukcijom utvrđeno da je Nikola Gojković umro zbog strijelnih rana tijela i udova, a uzrok smrti za Josipa Cievaru su strijelne ozljede glave, trupa i udova,
- dana 16. studenog 1991. četvrtookrivljenik Tomica Poletto, petookrivljenik Željko Tutić i neidentificirana osoba po nadimku „Vlado Kec“ pripadnik voda Vojne policije, izudarali metalnom šipkom te rukama i nogama po tijelu i glavi Miju Danojevića koji je uslijed batinanja dobio srčani udar i na stolici u podrumu baze umro, a njegov leš pronađen je 17. studenog 1991. u Marinom Selu u putnom jarku uz cestu, a na tijelu Mije Danojevića su pronađeni krvni podljevi prednje strane grudnog koša i rana nagnječina desne obrve,
- dana 17. studenog 1991. za sada neidentificirani pripadnici voda po nadimku „Vlado Kec“ i „Drago“ zatočenika Jovu Krajnovića tukli nogama i rukama po tijelu i skakali po njemu,
- dana 18. studenog 1991. četvrtookrivljenik Tomica Poletto sa za sada neutvrđenim pripadnicima voda Vojne policije tukli Jovu Krajnovića, a zatim u prostrije zatvora pustili vodu iz ribnjaka, tako da su svi uhićenici morali čučati na betonskoj gredi izdignutoj iznad vode kako se ne bi smočili i smrzli obzirom na godišnje doba,
- odmah potom četvrtookrivljenik Tomica Poletto u prisutnosti za sada neidentificiranih pripadnika voda poveo na ispitivanje uhićenika Jovu Krajnovića, diktirali mu što treba napisati o oružju koje posjeduju mještani sela Kip, a zatim je zavezan za stolicu, te mu je četvrtookrivljenik Poletto na nožne prste privezao žicu i spojio sa induktorom i proizvodio struju, tako da se Jovo Krajnović tresao do iznemoglosti,
- dana 19. studenog 1991. četvrtookrivljenik Tomica Poletto, šetookrivljenik Ante Ivezić zvani „Braja“ i za sada neutvrđeni pripadnik voda Vojne policije po nadimku „Vlado Kec“ mlatili Branka Bunčića, Jovu Popovića i Jovu Žestića, polijevali ih vodom uslijed čega je Jovo Žestić preminuo, dok su Branka Bunčića i Jovu Popovića

odvezli navodno doktoru, da bi leševi Branka Bunčića i Jove Popovića bili pronađeni 5. prosinca 1991. na području između Pakračke poljane i Marinog Sela, a obdukcijom je utvrđeno da je uzrok smrti Branka Bunčića trinaest prostrjelnih rana glave i trupa, te lijeve nadlaktice koji prostrijeli su išli od straga prema naprijed, a Jovo Popović je zadobio višestruke prijelome kostiju nosa sa hematomima po licu, leđima, debelome mesu, cijelom trupu, i sedam prostrjelnih rana vrata i trupa što je prouzrokovalo smrt istoga,

- dana 20. studenog 1991. četvrtookrivljenik Tomica Poletto, šestookrivljenik Antun Ivezić – „Braja“ te za sada neidentificirani pripadnici voda Vojne policije po nadimku „Vlado Kec“ i „Drago“, te još jedna neidentificirana osoba, zapovjedili svim zatočenim civilima da međusobno jedan drugog polijevaju vodom, šmrkom, zbog čega je Rade Gojković umro, a tukli Jovu Krajnovića pri čemu mu je nepoznati pripadnik voda Vojne policije slomio čeljust, šestookrivljenik Antun Ivezić prosjekao uho Nikoli Krajnoviću i u otvor stavio metak, a četvrtookrivljenik Tomica Poletto ga priključio na induktor i pustio struju zbog čega se Nikola Krajnović nekontrolirano tresao, da bi potom Ante Ivezić zvan „Braja“ odsjekao istome uho, što je učinio i Savi Gojkoviću, Peru Novkoviću i Milanu Popoviću odsjekavši im oba uha, a zatim zasjekao resicu uha Miji Krajnoviću naredivši istome da pojede uho Save Novkovića što je ovaj i učinio, a potom su Savu Gojkovića, Peru Novkovića i Milana Popovića izveli iz zatvora i odveli u nepoznatom smjeru, a idućeg dana njihova tijela sahranjivali su preživjeli civili,
- u razdoblju od 15. do 20. studenog 1991. za sada nepoznati pripadnici voda Vojne policije zlostavljali i mučili uhićenike Peru Popovića, Gojka Gojkovića, Miju Gojkovića i Savu Maksimovića, a zatim ih odvezli u nepoznatom pravcu, da bi dana 5. 12. 1991. na području između Pakračke poljane i Marinog Sela bila pronađena mrtva tijela Gojka Gojkovića i Mije Gojkovića, a na tijelu Gojka Gojkovića su pronađeni krvni podljevi kože desnog obraza, a uzrok smrti je osam strijelnih rana trupa, dok su uzrok smrti Mije Gojkovića mnogobrojne strijelne rane vrata, trupa i udova,
- dana 24. studenog 1991. četvrtookrivljenik Poletto i petookrivljenik Željko Tutić zvan „Eki“ gumenim palicama tukli zatočenike Branka Stankovića, Jovu Krajnovića i Miju Krajnovića, dok ih u tome nije spriječio pripadnik Vojne policije po imenu Drago,
- a mučenja i zlostavljanja preživjeli su Mijo i Jovo Krajnović, Branko Stanković, Nikola Ivanović, te Milka Bunčić i Jeka Žestić, dok su lišeni života Mijo Danojević, Gojko Gojković, Branko Bunčić, Nikola Gojković, Mijo Gojković, Jovo Popović Tejin, Cicvara Josip, Nikola Krajnović, Rade Gojković, Pero Popović, Milan Popović, Pero Novković i Savo Gojković, a kao nestali se vode Filip Gojković, Jovo Žestić, Savo Maksimović, Jovo Popović Simin i Kukić Slobodan,

d a k l e, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba, iako je bio dužan propustio spriječiti da se civilno stanovništvo ubija, da se prema njemu nečovječno postupa i da se isto protuzakonito zatvara,

drugookrivljenik Davor Šimić sam:

3. u razdoblju od 1. prosinca 1991. do 31. siječnja 1992. u Marinom Selu – Ribnjaci kao formalni i faktični zapovjednik 1. vod, 2. četa, 69. bataljuna Vojne policije Operativne zone Bjelovar, koji vod je nastao odlukom zapovjedništva Operativne zone Bjelovar da se vod Vojne policije pri 76. samostalnom bataljunu Zbora narodne garde – Pakrac (VP 3026 – kojega voda je bio pripadnik) pridruži navedenom zapovjedništvu, te je 1. prosinca 1991. on i imenovan zapovjednikom, postupio protivno odredbama čl. 3. st. 1. t. (a), čl. 13. i čl. 32. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. te čl. 86. i čl. 87. dopunskog protokola Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949. o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba (Protokol I od 8. lipnja 1977.), tako što je kao pripadnik voda znajući da su sredinom studenoga 1991. bez osnova uhićeni i zatvoreni civili mjesta Kip i Klisa, smješteni u podrumске prostorije na Ribnjacima, da su zlostavljani i mučeni, od strane pojedinih pripadnika voda a zatim mnogi od civila nestali, a kao zatočnici ostali i dalje civili Milka Bunčić, Jeka Žestić, Nikola Ivanović i Branko Grujić, kao zapovjednik propustio poduzeti sve mjere da se isti oslobode, te da se spriječe i suzbiju sve vrste zlostavljanja, pa su pojedini pripadnici voda tjerali zatočnike da čiste prostorije motela, čiste im cipele, cijepaju drva za ogrjev, da preko dana borave ispred motela i lože drva te se tako griju, nedozvoljavajući im da po danu budu u unutrašnjosti motela, a noću su bili zaključavani u jednu prostoriju motela u kojoj su vršili i nuždu,

d a k l e, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba, iako je bio dužan, propustio spriječiti da se prema civilnom stanovništvu nečovječno postupa i da se isto protuzakonito zatvara,

četvrtookrivljenik Tomica Poletto,
petookrivljenik Željko Tutić zvan „Eki“ i
šestookrivljenik Ante Ivezić zvan „Braja“

4. u vremenskom razdoblju od 13. do konca studenog 1991., tijekom obrane šireg područja Pakraca od oružanih napada paravojskih formacija pobunjenog dijela srpskog stanovništva i pridružene tzv. Jugoslavenske narodne armije, u prostorijama Ribarske kolibe u mjestu Ribnjaci (Marino Selo) u kojim prostorijama se nalazila baza „Voda Vojne policije (VP 3026) pri 76. samostalnom bataljunu Zbora narodne garde“ kojeg su bili pripadnici, četvrtookrivljenik, petookrivljenik i šestookrivljenik - kada su u

razdoblju od 13. do 16. studenog 1991. civili srpske nacionalnosti, stanovnici sela Kip, a pod sumnjom da sakrivaju oružje vojnog porijekla nakon što su im pretresene kuće, od strane Damira Jiraseka i poimenično nepoznatih pripadnika ovoga voda su dovedeni, uhićeni i zatvoreni u improvizirani zatvor lociran u podrumu Ribarske kolibe, Jovo Krajnović, Mijo Krajnović, Branko Stanković, Nikola Krajnović, Pero Popović, Pero Novković, Milan Popović, Mijo Danojević, Gojko Gojković, Nikola Gojković, Branko Bunčić, Mijo Gojković, Filip Gojković, Jovo Popović i Savo Gojković, a radi izmještanja dovedeni iz sela Klisa, i zatočeni u podrumu Jovo Žestić, Jovo Popović Simin, Kukuć Slobodan, Rade Gojković, Savo Maksimović, Nikola Ivanović, Josip Cicvara kao i ženske civilne osobe Milka Bunčić i Jeka Žestić, protivno odredbama čl. 3. st. 1. t. (a), čl. 13. i čl. 32. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949., četvrto do šestookrivljenik bilo pojedinačno, bilo zajedno činili:

- a) dana 15. studenog 1991. u podrumu Ribarske kolibe – Ribnjaci šestookrivljenik Ante Ivezić zvani „Braja“, četvrtookrivljenik Tomica Poletto, petookrivljenik Željko Tutić zvani „Eki“ zajedno sa za sada neidentificiranim pripadnicima voda po nadimku „Vlado Kec“ i „Drago“ zatočene srpske civile Filipa Gojkovića, Josipa Cicvaru, Nikolu Gojkovića, Jovu Popovića i Slobodanu Kukića udarali po tijelu metalnim šipkama, gumenim palicama, drvenim batinama, a Slobodanu Kukiću Ante Ivezić zvani „Braja“ nožem je po prsima napravio križ, te mu u ranu stavljao sol, da bi ih potom utovarili u kamion i odvezi u pravcu Ilove, gdje im se gubi svaki trag, a tijela Nikole Gojkovića i Josipa Cicvare pronađena su 5. prosinca 1991. i obdukcijom je utvrđeno da je Nikola Gojković umro zbog strijelnih rana tijela i udova, a uzrok smrti za Josipa Cicvaru su strijelne ozljede glave, trupa i udova,
- b) dana 16. studenog 1991. četvrtookrivljenik Tomica Poletto, petookrivljenik Željko Tutić zvani „Eki“ i neidentificirana osoba po nadimku „Vlado Kec“ pripadnik istog voda, izudarali metalnom šipkom, rukama i nogama po tijelu i glavi Miju Danojevića koji je uslijed batinanja zadobio srčani udar i na stolici u podrumu baze umro, a njegov leš pronađen je 17. studenog 1991. u Marinom Selu, u putnom jarku a na tijelu istoga pronađeni su krvni podljevi prednje strane grudnog koša i rana, nagnječina desne obrve,
- c) dana 18. studenog 1991. četvrtookrivljenik Tomica Poletto, sa za sada neutvrđenim pripadnicima ovoga voda, tukli Jovu Krajnovića i zatim u prostrije zatvora pustili vodu iz ribnjaka, tako da su svi uhićenici morali čučati na betonskoj gredi izdignutoj iznad vode da se nebi smočili i smrznili, obzirom na godišnje doba,
- d) odmah potom četvrtookrivljenik Tomica Poletto u prisutnosti za sada nepoznatih pripadnika voda, poveo na ispitivanje uhićenika Jovu Krajnovića, diktirali mu što treba napisati o oružju koje posjeduju mještani sela Kip, zavezali ga za stolicu dok mu je četvrtookrivljenik Poletto na nožne prste privezao žicu i spojio sa induktorom, a zatim proizvodio struju, tako da se Jovo Krajnović tresao do iznemoglosti,

- e) dana 19. studenog 1991. četvrtookrivljenik Tomica Poletto, šetookrivljenik Ante Ivezić zvani „Braja“ i za sada neutvrđeni pripadnik ovog voda po nadimku „Vlado

Kec“ mlatili Branka Bunčića, Jovu Popovića i Jovu Žestića, polijevali ih vodom uslijed čega je Jovo Žestić preminuo, dok su Branka Bunčića i Jovu Popovića Tejinog odvezlinavodno doktoru, da bi leševi Branka Bunčića i Jove Popovića Tejinog bili pronađeni 5. prosinca 1991. na području između Pakračke poljane i Marinog Sela, a obdukcijom je

utvrđeno da je uzrok smrti Branka Bunčića trinaest prostrijelnih rana glave i trupa te lijeve nadlaktice, čiji je smjer bio od straga prema naprijed, a Jovo Popović zadobio je višestruke prijelome kostiju nosa sa hematomima po licu, leđima, debelome mesu, cijelom trupu i sedam prostrijelnih rana vrata i trupa što je prouzrokovalo smrt istoga,

- f) dana 20. studenog 1991. četvrtookrivljenik Tomica Poletto, šestookrivljenik Antun Ivezić „Braja“, te za sada neidentificirani pripadnici ovoga voda po nadimku „Vlado Kec“ i „Drago“, te još jedna neidentificirana osoba, zapovjedili svim zatočenim civilima da se međusobno polijevaju vodom, šmrkom, uslijed čega je Rade Gojković umro, a zatim tukli Jovu Krajnovića pri čemu mu je nepoznati pripadnik voda slomio čeljust, šestookrivljenik Antun Ivezić prosjekao uho Nikoli Krajnoviću i u otvor stavio metak, a četvrtookrivljenik Tomica Poletto ga priključio na induktor i pustio struju od čega se Nikola Krajnović nekontrolirano tresao, da bi potom Ante Ivezić zvani „Braja“ odsjekao istome uho, što je učinio i Savi Gojkoviću, Peru Novkoviću i Milanu Popoviću odsjekavši im oba uha, a zatim zasjekao resicu uha Miji Krajnoviću zapovjediivši istome da pojede uho Save Novkovića što je ovaj i učinio, a potom Savu Gojkovića, Peru Novkovića i Milana Popovića izveli iz zatvora i odveli u nepoznatom smjeru, a idućeg dana njihova tijela sahranjivali su preživjeli civili,
- g) dana 24. studenog 1991. četvrtookrivljenik Poletto i petookrivljenik Željko Tutić zvani „Eki“ gumenim palicama tukli zatočnike Branka Stankovića, Jovu Krajnovića i Miju Krajnovića, dok ih u tome nije spriječio pripadnik Vojne policije po imenu Drago,

d a k l e, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba ubijali, mučili nečovječno postupili prema civilnim osobama i nanosili im velike patnje i ozljede tjelesnog integriteta i zdravlja,

trećookrivljenik Pavao Vancaš zv. „Dida“ sam

5. tijekom veljače 1992. u svojstvu zapovjednika 1. odjeljka, u 1. vodu, 2. čete, 69. bataljuna Vojne policije Operativne zone Bjelovar stacioniranog u bazi Ribarska koliba – Ribnjaci, u kojoj su bili zatočeni civili Milka Bunčić, Jeka Žestić, Nikola

Ivanović i Branko Grujić, protivno odredbama čl. 3. st. 1. t. (a), čl. 13. i čl. 32. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949., zatočenicu u logoru Milku Bunčić, te zatočene civile Nikolu Ivanovića i Branka Grujića, osobu dovedenu pod nepoznatim okolnostima koncem studenog 1991. u bazu Marino Selo, zlostavljao na način da je muške zatočeničke tjerao da se međusobno udaraju, a kada oni to nisu činili na njemu zadovoljavajući način, sam ih udarao palicom i rukama po tijelu, da bi zatočenicu Milku Bunčić koja je pobjegla, a zatim bila pronađena i vraćena, nakon dovođenja izudarao rukama i palicom po glavi i tijelu,

d a k l e, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba mučio, nečovječno postupao prema civilnim osobama i nanosio im velike patnje i ozljede tjelesnog integriteta i zdravlja,

pa da su time Damir Kufner, Davor Šimić, Pavao Vancaš, Tomica Poletto, Željko Tutić i Ante Ivezić pod točkama 1. do 5. počinili kaznena djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava, i to: prvookrivljenik Damir Kufner pod točkom 1. kazneno djelo ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po članku 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona, te pod točkom 2. kazneno djelo, ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po članku 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske u vezi članka 28. istog Zakona, uz primjenu čl. 43. Osnovnog kaznenog zakona Republike Hrvatske, drugookrivljenik Davor Šimić pod točkom 3. kazneno djelo, ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po članku 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske u vezi članka 28. istog Zakona, trećookrivljenik Pavao Vancaš pod točkama 5. kazneno djelo, ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po članku 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske, četvrtookrivljenik Tomica Poletto pod točkom 4. a), b), c), d), e), f), g) kazneno djelo, ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po članku 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske, petookrivljenik Željko Tutić pod točkom 4. a), b) i g) kazneno djelo, ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva opisano i kažnjivo po članku 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske i šestookrivljenik Ante Ivezić pod točkom 4. a), e) i f) kazneno djelo, ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po članku 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.

NAPOMENA:

Optužnica je izmijenjena u pravcu detaljnijeg činjeničnog opisa kaznenih djela za prvookrivljenika Damira Kufnera pod točkama 1. i 2., četvrtookrivljenika Tomicu Poletta, petookrivljenika Željka Tutića i šestookrivljenika Antuna Ivezića pod točkom 4. a), b), c), d), e), f), g), dok pravna kvalifikacija kaznenih djela koja im se stavljaju na teret ostaje ista.

U odnosu na drugookrivljenika Davora Šimića izmijenjen je i činjenični i pravni opis, te je isti označen točkom 3. dispozitiva optužnice.

Sada izmijenjenom optužnicom Pavlu Vancašu se stavlja na teret kazneno djelo činjenično i pravno opisano pod točkom 5. optužnice.

ZAMJENICA ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
Božena Jurković